

Σαν σήμερα 4 Φεβρουαρίου 1843... (Κατερίνα Χουζούρη)

[/ Πεμπτούσια](#)

Ήταν 3 Φεβρουαρίου του 1843, όταν το βασιλικό ζεύγος του Όθωνα και της Αμαλίας παρέθετε χορό στα ανάκτορα, με αφορμή την επάνοδό του στη χώρα. Μεταξύ των επίσημων προσκεκλημένων, ήταν και ο «Γέρος του Μωριά», ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. Στις 11 το βράδυ, αναχώρησε για το σπίτι του. Το πρωί τον βρήκαν νεκρό. Εκείνο το πρωινό της 4^{ης} Φεβρουαρίου, οι κάτοικοι της πρωτεύουσας γρήγορα έμαθαν το γεγονός. Το Υπουργικό Συμβούλιο κήρυξε τριήμερο πένθος. Η σορός του ντυμένη με τη στολή του Αρχιστράτηγου, μεταφέρθηκε στο ναό της Αγίας Ειρήνης. Σύμφωνα με πληροφορίες από τις πηγές εκείνης της εποχής, στην κηδεία συμμετείχαν 10.000 άνθρωποι που συγκεντρώθηκαν για να αποχαιρετήσουν εκείνον που ξεσήκωσε το υποταγμένο γένος και το οδήγησε στην ελευθερία και την εθνική ανεξαρτησία.

Μεταξύ αυτών είναι πολύ πιθανό να υπήρχαν και αρκετοί νέοι, προς τους οποίους

είχε απευθυνθεί μερικά χρόνια πριν (το 1843), όταν είχε επισκεφθεί το Ελληνικό Γυμνάσιο και εκφώνησε τον χαρακτηριστικό Λόγο του στην Πνύκα:

«Εις τον τόπο τούτο, οπού εγώ πατώ σήμερα, επατούσαν και εδημηγορούσαν τον παλαιό καιρό άνδρες σοφοί, και άνδρες με τους οποίους δεν είμαι άξιος να συγκριθώ και ούτε να φθάσω τα ίχνη των. Εγώ επιθυμούσα να σας ιδώ, παιδιά μου, εις την μεγάλη δόξα των προπατόρων μας, και έρχομαι να σας ειπώ, όσα εις τον καιρό του αγώνος μας και προ αυτού και ύστερα απ' αυτόν ο ίδιος επαπατήρησα, και απ' αυτά να κάμομε συμπερασμούς και διά την μέλλουσαν ευτυχίαν σας, μολονότι ο Θεός μόνος ηξεύρει τα μέλλοντα. Και διά τους παλαιούς Έλληνας, οποίας γνώσεις είχαν και ποία δόξα και τιμήν έχαιραν κοντά εις τα άλλα έθνη του καιρού των, οποίους ήρωας, στρατηγούς, πολιτικούς είχαν, διά ταύτα σας λέγουν καθ' ημέραν οι διδάσκαλοί σας και οι πεπαιδευμένοι μας. Εγώ δεν είμαι αρκετός. Σας λέγω μόνον πως ήταν σοφοί, και από εδώ επήραν και εδανείσθησαν τα άλλα έθνη την σοφίαν των...

Όταν αποφασίσαμε να κάμομε την Επανάσταση, δεν εσυλλογισθήκαμε ούτε πόσοι είμεθα ούτε πώς δεν έχομε άρματα ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις ούτε κανέναν φρόνιμος μας είπε: «πού πάτε εδώ να πολεμήσετε με σιταροκάραβα βατσέλα;», αλλά ως μία βροχή έπεσε εις όλους μας ή επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι, και ο κλήρος μας και οι προεστοί και οι καπεταναίοι και οι πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι, εσυμφωνήσαμε εις αυτό το σκοπό και εκάμαμε την Επανάσταση...

Να μην έχετε πολυτέλεια, να μην πηγαίνετε εις τους καφενέδες και τα μπιλιάρδα. Να δοθείτε εις τας σπουδάς σας και καλύτερα να κοπιάσετε ολίγον, δύο και τρεις χρόνους και να ζήσετε ελεύθεροι εις το επίλοιπο της ζωής σας, παρά να περάσετε τέσσαρους - πέντε χρόνους τη νεότητά σας, και να μείνετε αγράμματοι. Να σκλαβωθείτε εις τα γράμματα σας. Να ακούετε τας συμβουλάς των διδασκάλων και γεροντοτέρων, και κατά την παροιμία, «μύρια ήξευρε και χίλια μάθαινε». Η προκοπή σας και ή μάθησή σας να μην γίνει σκεπάρνι μόνο διά το άτομό σας, αλλά να κοιτάζει το καλό της κοινότητος, και μέσα εις το καλό αυτό ευρίσκεται και το δικό σας καλό...

Εις εσάς μένει να ισάσετε και να στολίσετε τον τόπο, οπού ημείς ελευθερώσαμε και διά να γίνει τούτο πρέπει να έχετε ως θεμέλια της πολιτείας την ομόνοια, την θρησκεία, την καλλιέργεια του θρόνου και την φρόνιμον ελευθερία!»

Κατερίνα Χουζούρη